

अशीत Z. 2 lies अर्वागशीत^३ *weniger als 80* CAT. BR. 10, 2, 6, 8.
 अशीत (3. अ + शीत) adj. *heiss*: °रुचि m. *die Sonne* Çiç. 9, 5.
 अशीतिक *achtzigjährig* VARĀH. BRH. S. 76, 3. वृद्धो ऽशीतिकावरः *mindestens achtzig Jahre alt* MIT. 133, 7. — Vgl. आशीतिक.
 अशीतितम (von अशीति) adj. *der 80ste* in den Unterschriften der Adhja im MBh.
 अशीर्षिक adj. *kopflös* TS. 7, 3, 12, 1.
 अशुन s. पुन.
 अशून्यशयन (3. अ - शून्य + श^०) n. *Bez. des Tages, an welchem Viçvakarman sich dem Schlafe hingiebt*, Verz. d. Oxf. H. 46, b, 2. व्रत 41, a, 11. °द्वितीया 34, a, 23.
 अशोकुल्लवहारी f. *Titel eines Werkes* Verz. d. Oxf. H. 108, a, 19.
 अशोक 2) a) n. *die Blüthe des Açoka* Rr. 6, 6.
 अशोककर 1) m. N. pr. eines Fürsten der Vidjadhara KATHĀS. 52, 55. — 2) f. ई N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 71, 154.
 अशोकचन्द्र (अ^० + चन्द्र) m. N. pr. eines Mannes ÇATR. 10, 143.
 अशोकतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha MBh. 3, 8338. Verz. d. Oxf. H. 77, b, 35.
 अशोकद्वादशी f. *Bez. eines best. 12ten Tages* Verz. d. Oxf. H. 41, a, 20.
 अशोकमाला (अ^० + मा^०) f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHĀS. 52, 34, 56.
 अशोकवनिका (अ^० + व^०) f. *ein Açoka-Wäldchen* R. 1, 1, 71. 3, 62, 32. 6, 7, 9. 112, 53 (neutr.). °तीर्थ Verz. d. Oxf. H. 63, b, 40.
 अशोकव्रत n. *Bez. einer best. Begehung* Verz. d. Oxf. H. 34, a, 19.
 अशोकषष्ठी *der 6te Tag in der lichten Hälfte des Kaitra* ÇKDR.
 अशोकेश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, a, 2.
 अशोकातंसिका (अशोक + उ^०) f. *ein best. Spiel* Verz. d. Oxf. H. 218, a, 4.
 अशौच *Unreinheit* (in religiösem Sinne) Verz. d. Oxf. H. 14, b, 21. 87, b, 7. 8 u. s. w. TATTVA. 20.
 अशौचनिर्णय (अ^० + नि^०) m. *Titel eines Werkes* HALL 136.
 1. अश्म 1) füge bei: oder *hungrig*.
 अशुक्ति adj. *den Essenden* (अग्नि) *brennend* (उत्ति) TAITT. ĀR. 1, 1, 3.
 अश्मक N. pr. eines von Vasishtha mit der Madajanti, der Gattin Saudāsa's (Kalmāshapāda's), gezeugten Sohnes MBh. 1, 4737. 6791. pl. N. pr. eines Volkes VJUTP. 92. VARĀH. BRH. S. 3, 74. 9, 18. 27. 11, 54. fg. 16, 11. 17, 15. 32, 15. Z. 1. fg. *streiche die Worte propar. bis आकर्षादि*.
 अश्मता (von 2. अश्मन्) f. *das Steinsein, die Härte eines Steines* KATHĀS. 92, 22.
 1. अश्मन् 1) Z. 3 lies 2, 1, 1 st. 3, 1, 1. — 2) Z. 3 lies 1, 191, 15 st. 2, 191, 15; Z. 12 lies 5, 47, 3 st. 7, 47, 3.
 अश्मनगर (2. अश्मन् + न^०) n. N. pr. der von den Kālakeja bewohnten Stadt R. 7, 23, 17. 24, 1.
 अश्मत्तक 2) TRIK. a. a. O. DAÇAK. in BENF. Chr. 192, 19 (*Ofen* BENFEY). — 3) PĀR. GRHJ. 2, 5. VARĀH. BRH. S. 34, 43. MĀLATĪM. 145, 1 v. u. (vgl. WILSON, Hindu Th. II, 98, N. 3). — Vgl. प्रबालाश्मत्तक.
 अश्मपरात (2. अश्मन् + प^०) N. pr. einer Oertlichkeit WASSILJEV 49.
 अश्मपृष्ठ (2. अश्मन् + पृष्ठ) N. pr. eines heiligen Steines in Gajā (= प्रेतशिला Schol.) MBh. 13, 1728.
 अश्मसार 1) n. HALĀJ. 2, 16. — 2) अश्मसारा क्षीरपद्मरागादिमणयः NI-

LAK. zu MBh. 2, 1836.

अश्मसारमय *aus Diamant oder einem andern harten Edelsteine gemacht*: भाण्ड MBh. 2, 1836. वृहृय R. 4, 22, 15.
 अश्मार्म wohl *ein Trümmerhaufen von Steinen*.
 अश्म 1) षडश्रेषु *in die sechs Ecken* WEBER, RĀMAT. UP. 308. चतुरस्र adj. P. 5, 4, 120.
 अश्मव्य (3. अ + श्मव्य) adj. *unhörbar* DAÇAR. 1, 57, fg.
 अश्मि UNĀDIS. 4, 137. षडस्रि (so beide Ausg.) MBh. 3, 8699. अश्मिक am Ende eines adj. comp. KATHĀS. 73, 157.
 अश्मी (3. अ + श्मी) f. *böses Geschick, die Göttin des Unglücks*: °कटा-त्पाता: *किमना न विदितास्तव* KATHĀS. 73, 76.
 अश्म, नाशु कुर्वति *vergiesen keine Thränen* Spr. 4442. °कराण ebend.
 अश्मत् 1) adj. *ungelehrt* Spr. 3636. 3861 (= मूर्ख Schol.). — 3) f. आ N. pr. der Gattin des Añgiras KATHĀS. 103, 24.
 अश्मत्वत् (von अश्मत्) adv. *wie nicht gehört*: श्रुतमश्मत्वत्कृत्वा RĀGĀ-TAR. 3, 53.
 अश्मत्त्वि n. *Unvernehmlichkeit* RV. PRĀT. 6, 11.
 अश्मपात (अश्म + पात) m. *Thränenfall*; *Bez. eines best. Theiles des Pferdekopfes* VARĀH. BRH. S. 93, 4. = गण्डाधोभाग Schol.
 अश्म्येस् 2) MBh. 3, 7079.
 अश्म्येस्क adj. *unheilvoll* MBh. 3, 75.
 अश्माल, °नामन् adj. WEBER, Nax. 2, 309. वाच् PĀNĀV. Br. 17, 3, 1. नाश्माली कीर्तयेत् KĀTH. 23, 6. अश्मालि n. *gemeine Rede* DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 23. अश्मालि, °ता, °त्व in der Rhetorik ŚĀH. D. 574. 212, 17. 213, 1. 573. 221, 16. 576. 227, 10. 580. PRATĀPAR. 61, a. 63, b. Verz. d. Oxf. H. 207, a, 14.
 अश्मेषा sg. MBh. 13, 3262 (अ^० ed. Bomb.). pl. N. des 7ten Nakshatra (in der älteren Zeit) WEBER, Nax. 2, 313. 371. अश्मेषार्थ 353. GJOT. 26. अश्मेषामु (so fast alle Hdschr.) VARĀH. BRH. S. 9, 28. — Vgl. आश्मेषा, आश्मेषा.
 अश्मेषा (so und nicht अश्मोन zu lesen) PRAJOGAR. 40, b, 9.
 अश्मक्रन्द lies N. pr. eines Jaksha (Schol.).
 अश्मगति auch 4 Mal ————— Ind. St. 8, 397.
 अश्मगन्धा Schol. zu KĀTJ. ÇR. 19, 1, 20.
 अश्मगुप्त (अश्म + गुप्त) m. N. pr. eines Lehrers WASSILJEV 49. 130. ein Bruder Upagupta's AÇOKĀVAD. 14.
 अश्मघाम wohl N. pr. einer Oertlichkeit oder eines Geschlechts: °का-पस्थ RĀGĀ-TAR. 3, 489.
 अश्मघास lies *Futter für Pferde*.
 अश्मजघन (अश्म + ज^०) adj. *das Hintertheil eines Pferdes habend, von hinten ein Pferd seiend* VARĀH. BRH. 1, 5.
 अश्मतर 1) am Schluss die Stelle R. 4, 16, 41 erklärt der Schol. der ed. Bomb. (4, 17, 51) folgendermaassen: सागरतेयि तन्मध्यवर्तिद्वीपे श्वेतामश्मतरामिव श्वेतामश्मतराद्विपिणीं श्रुतिम् ॥ मधुकैटभाभ्यां पाताले निगृहीतां यथा क्षयधीवो भुवमानयति स्म तद्वत् ॥ Der Schol. der anderen Recension erwähnt eine Lesart अश्मतरा यथा und führt folgende Erklärung VIMALABODHA's an: अश्मतरा मूर्धः श्वेतां भुक्तां विधुकलां दर्शे अमावास्यायो जलधिगता न्यस्तां पाताले गोभी रश्मिभिरानयति तथाहम् u. s. w. गर्भमश्मतर्यसह PĀR. GRHJ. 3, 13. — 4) BĀG. P. 12, 11, 44. — Vgl. श्वे-